

Dopisi.

Iz Dobja pri Planini. Dober tek, g. Vurkelc, zopet si jo dobil po jeziku zaradi tvojega „popravka“ v štev. 29. Može se večinoma opravičnje, da ni „Maliko špajsal“, kajti Maliko ima še vedno rad v mislih. Popravke o drugem predbacivanju pa izpušča, ker je pač vse drugo resnično. Ali da bode Vurkelc izvedel, da poznamo vse njegove junaške čine, bodi še sledeče povedano: Kaj sta pa delala z Greterco v zaklenjeni sobi? Ko je prišla neka oseba trkati, se ji ni odprlo; šele pozneje ji je župnik odprl in rekel, da je dotična ženska iz Gornega Grada in da je prišla po „škapulir“. Čudno, možkim se delijo škapulirji v cerkvi, ženskam pa v zaklenjeni sobi. No, kaj pravite k temu, g. Vurkelc? Opravičevali se bodete zopet, da ni res in ni res. Mi pa trdimo, da je res in to tudi dokažemo, brez tistih 1000 K, katere župnik obeta ali ne da. Kronik naj bi mož postal raje rodbini Kolenc v Gorni grad, za katero bi imel po vsej pravici skrbeti. Od gospodarjenja z občinskimi denarjem pa naj bi g. Vurkelc le molčal. Kar svet stoji, še niso bili Dobovčani tako ociganjeni kot sedaj. Župnik pobira bernjo vsa leta, katero mu je v bogi kmet že davno „za vselej“ v denarju plačal. Koliko kronic se je izciganilo iz Dobja in župnik je plaval, da bode kupil kaplana. To je pač „gospodarstvo“ za Dobovčane, kaj ne, g. Vurkelc? Čudno, tako dolgo je trgal župnik hlače po šolskih klopetih, pa danes še ne ve zakaj je tukaj in od koga živi. Meni pač, da je zato tukaj, da bi si ženske v sobe zaklepal, namesto da bi hodil bolnike sprevidati pa bi po shodih hodil in ljudi hujskal. Ne, to ni duhovniški poklic! Sramota, da mora duhovnikom priprosto ljudstvo to očitati. Govori se o g. Vurkelcu tudi, da si je zaračunal za neka vrata 160 K, katere je prifehtal od svojih ljudi; resnično je pa plačal za vrata le 60 K. Kakšno „gospodarstvo“ je neki to? Ako ima Vurkelc res kronice, s katerimi se baha, potem naj potrkna na prsa in se vpraša: ali je to vse čisto pridobljeno, ali se mi ne more očitati ničesar, ali ne tiči na teh kronikah kri in pot ljudstva? Na ta vprašanja vam bode, g. Vurkelc, vaša vest odgovorila, ako jo niste popolnoma zadušili z klerikalno „moralo“. Toliko za danes! Brali smo svoj čas povestico o „lažnivem ključku“; zdaj čujemo razne povestice o „lažnivem Vurkelcu“. In povedali bomo še marsikatero teh povesti, zlasti ako ne odneha g. Vurkelc čečkariti v „Fihposu“...

Naprednjaki

Sv. Janž dr. p. Dragi „Štajerca“! Naznam ti, da je pri nas kuga! Ali kakšna kuga! To so tisti mladi učitelji, ki so še precej mlečni, pa hočejo vendar le komandirati. Mi vsi si želimo nemškega poduka v naši ljudski šoli. Hodil sem od hiše do hiše s prošenskimi pismom za nemški poduk. Od veselja so otroci skakali in rekli: Bog daj, da bi bil nemški poduk! Tudi med stariši je bilo veselje, da se šolski svet briga za nemško šolo. Ko pridem do gospoda župana, bili so tam sami mladi učitelji. Razodel sem jim celo reč, planili so po meni, da to ne bo šlo itd. Tadi g. Orniga so napadali, češ da slabo gospodari v okrajnem zastopu. Mi pa hočemo naprej delovati, da dobimo šolo, v kateri se bodo naši otroci tistega priučili, kar bode njim, ne pa prvakom in prid.

O pomba uredništva: To je povsod tako, da nasprotujejo mladi učitelji ljudski zahtevi po veljavi nemške šole. Kar pa blebota kakšen fantek o gospodarstvu g. Orniga, to ne boli ne tega, ne nas. Saj veste, kakšni glas ne grè v nebesa... Ostanite trdni in zmaga bo naša!

Iz Očeslavce v gornje-radgonskem okraju. Naš priljubljeni Stavenski „rihtar“ Kaučič se ne more oddahniti, da je pri volitvi dne 13. julija t. l. tako naglo padel iz županskega stolca. Zato se žalosti in jezi in piše v štev. 37. „Slov. Gospodarja“ nekaj o zmagi Bračkanec v II. in III. volilnem razredu. V razjasnitve volitve naj služi sledeče: Očeslavci in Stavenci sta dve katastralni občini in sta pod imenom „Očeslavci“ ena krajna občina, katere ime nosi tudi občinski pečat. Pred dolgimi leti je bil vedno župan te občine v Očeslavcih, od zdaj blizu 30 let vedno v Stavencih!

šecih! Mirno so pustili Očeslavci vsako volitev svojim Stavenskim sosedom, kateri so se vedno kazali predrzne politikarje in narodnjake. Ali po temni noči pride tudi enkrat beli dan. Stavenci so imeli Očeslavce vedno za hrbtom; izvolili so jih sicer po dva ali tri v odbor, toliko, da se jih je lahko pri sejah zasmehovalo, drugače pa so delali samo za svoj prid bodisi pri cestah in drugod; Očeslavce pa so pustili v blatu. Po dolgih letih smo se Očeslavci vendar zdramili iz spanja in šli skoraj vsi volilci na volišče; preskrbeli smo si tudi od okrajnega glavarstva volilnega komisarja, da bi se volitev redno izvršila. Grdo laže dopisun v 37. štev. „Slov. Gospodarja“, ker trdi, da smo zmagali v 2. in 3. razredu, res pa je da smo zmagali v 2. in 3. razredu, pa tudi v 1. razredu nam je bila zmaga zagotovljena; ali ker smo imeli že 8 odbornikov od naše občine smo svojevredno dali 4 odbornikom iz Stavencev svoje glasove in sicer samo večjim posestnikom, ker nismo hoteli pozročiti nemira in sovraštva v občini. Tudi ta neprecenljivi župan Kaučič, po hiši „Keber“, in vsi njegovi sokebi so pri volitvi propali in to celo prav; saj mi Očeslavci ne maramo kebrov v naših hišah, v Stavenskem vrhu pa je čudovito kebrov, mladih in starih. Dopisun omenjenega članka v „Slov. Gosp.“ nasimenuje „Bračkanec“; prav je tako, ponosni smo tega imena, saj Bračko nam ni še nobene krivice storil, pač pa veliko dobrega in mu tudi nikdo krivice ne more dokazati, kakor njegovim nasprotnikom. Mi Očeslavci se ne maramo politiko pečati, ker nam za ta posel časa ne preostaja; hočemo pa skrbeti za prid cele občine, da se je le podrl enkrat županski stolec v Stavencih, kjer je vladala samo „hinavščina“. Ne pisali bi ničesar o tej volitvi, ako bi nas ne izživali v „Slovenskem Gospodarju“; ostati pa hočemo zvesti naprednjaki, vneti vedno za občni blagor.

V našem stanu smo kristjani

Imamo svetega Duha,
Drugače pa bi b'li cigani
In bi ver'vali v vraga...

Očeslavčani.

Pekarska ves pri Mariboru. V zadnji številki lista „Domovini“ bil je objavljen članek, ki obsega precej neresnic, katere naj tukaj popravimo. Neresnično je, da vre v tukajšnji okolici; pač pa je tu največji mir ter je ljudstvo z nemško šolo kakor z učitelji zelo zadovoljno. Seveda je tudi laž, da goni učitelj otroke skupaj, ker pripeljejo stariši svojo deco brez vsakega vplivanja od strani šolskega vodstva k vpisovanju. Ravnotako neresnično je, da bi nadučitelj že tedne preje človeku od hiše do hiše pošiljal, da bi vplival na stariše. Stariši so prišli k vpisovanju na navadno naznanilo in vse drugo se je „Domovini“ sanjalo. Sanjalo si ji je tudi, da najema nadučitelj ljudi, ki vlačijo otroke za nemško šolo skupaj. Res je le, da je hodila neka oseba od hiše do hiše in nabirala podpise za prošnjo, da se tukajšnja šola loči od šolskega okrožja Lenzabah. Dobilo se je na enem samem dnevu 70 podpisov, kar je dokaz, da je prebivalstvo od Hrastja in Vrhovdola o celi zadevi podučeno in z njo zadovoljno ter ni potrebovalo nobenega prigovarjenja. Izstop iz šolskega okrožja Lenzabah je naravnost potreba in načrt že star. Mož, ki je nabiral podpisa, je deloval tudi edino zanje in se ni pečal z drugimi zadevami. Naravnost gorostasna laž pa je, da bi dotičnik stariše preplašil in da bi isti iz bojazni svojo deco v nemško šolo vpisovali. V tem času se niti vedlo ni da bode pričelo šolsko leto s 1. julijem. Ravnotako lažniva je trditev, da so podpisali prošnjo edino viničarji in delavci; sicer so ti istotako polnovredni ljudje, ali podpisali so prošnjo tudi skoraj vsi posestniki, „Domovina“ laže tudi, da je pričakovati novo zgradbo; res pa je, da je sedanje šolsko poslopje v najboljšem stanju in da ostane občini tako dolgo, dokler se bode v njem nemško podučevalo. Laž o novi zgradbi ima le namen, preplašiti ljudi. Nadalje je res, da ni bilo nobenega nasprotnika na občinski seji, pri kateri se je razpravljalo o lastnem šolskem okrožju; od vseh občinskih svetovalec je bil le eden odsoten, predlog o lastnem okrožju pa se je sprejel ednoglasno.

Toliko lažnivi tetki „Domovini“ v odgovor in prebivalstvu v pojasnilo.

Poljčane. V „Slov. Gospodarju“ z dne 11. julija izjavlja se neki svetovoznani g. [Gajšek] vulgo „kostrunbirt“ tako-le: „Že 38. let delam z g. župnikom za naše geslo: vse za vero, dom, cesarja“. Na to nesramno izzivanje pač mož celj zasluži, da se mu resnico v obraz ponj. Kdor ima maslo na glavi, kakor Gajšek, naj se stisne v kot, ter molči in boga zahvali, če pa drugi prezirajo. Poglejmo, kako je delal ta g. Gajšek za svoje geslo! 1. „Vse za vero!“ — s tem, da je pripravljal izredne vlake v Marjo Celje, si pri tem na račun pobožnosti pridobil 800 fl. in si zidal nov hlev na stroške romarjev. Ali ni Kristus vzjel bič v roke ter ugnal menjake in trgovce iz tempelja? Vi pa g. Gajšek, ste pa le „za vero“, kakor dolgo imate od iste dobiček. — 2. „Vse za dom!“ — s tem, da ste na Pohorju pri kmetih vole kupovali, dali po 10—15 fl. are, vole naprej prodali, in ostanek pa vboge kmete osleparili. S tem, da ste pri posojilnicah kot odbornik le tistim posojilo priporočali, kateri so vam plačali 50—100 Kron! S tem, da bi bili kmalo slovenjestrisko posojilnico pri Kandolinovi hiši oskodovali, samo da bi Vi par stotakov „pridelali“ za svoj nenasitni žep. — 3. „Za cesarja!“ — ha, ha, Vi Gajšek za cesarja!? Se-li Vi sploh upate, ime cesarja v Vaša usta vzeti? Kot krščanski mož bi moral g. „kostrunbirt“ vsaj nekaj krščanskega nauka znati. Veste, kaj je rekel Kristus farizejem, ki so ga skušali radi davka? Ker Vi ne veste, povemo vam mi: dajte cesarju, kar je cesarjevega, in bogu kar je božjega. Kako pa Vi kot „krščanski“ mož delate? Zakaj niste dali cesarju davke za klanje bolanih in poginjenih živali? Zakaj niste plačali davka od mesa, katerega ste od bolanih in poginjenih krav dobili? — Takšno je torej vaše geslo! Možičeli, le pridite še enkrat s tvojo učenostjo na dan. Ti v Tvoj „lažigospodar“ zvedela bosta še ved. Vam g. župnik pa se bodo enkrat vendar oči odprle, da bodete resničnega kozla med ovčjo čredo spoznali. Orca je sicer simbol neumnosti, pa tako neumne Poljčanske ovčice pa vendar niso, da bi ga še dalje kot odbornika posojilnic, cerkvenega predstojnika itd. terpele. Če ga pa g. župnik zagovarja in s svojim posvečenim ščitom varuje in brani, potem g. župnika sicer obžalujemo, pa vendar mu želimo: dober tek k zajuterku! Kosilo pa še-le pride.

Olimje pri Podčetrku. Kotniku, župniku v Olimjin je zavrela kri, ker ne more več vladati podoben paši, kar dokazuje njegovo kruto ravnanje z občani. Nekaj bodi navedeno! Pri sodnji je naznanjal neutemeljevano ljudi radi agitacije, a propadel je popolnoma. Konečno je naznanil pri sodnji šolsko vodjo Jelovška, radi nekašnjega prestopka s kramerjevo še mladolčno hčerko. Pri sodnji se je pokazalo, da so bile to-le izmišljotine opravičljive in župnikove kuharce Cilke, ki vohuni po navodilu župnikovega okrog, da bi koga vjela, ki bi ga izročil župnik sodnji. Šolski vodja je bil popolnoma oproščen, župnik pa je odkorakal osramoten iz sodne dvorane. Ali ne zasluži župnik radi naltolcevanja tožen biti ki hoče svojega bližnjega v škodo pripraviti? A prišel bo dan plačila! V zadnjem času je obelodanil župnik na prav grdi način nekatere občana radi agitacije v „Slov. gospodarju“. Stem si je dopisun obeal pečat, da sovraži vsakogar, ki se ne da dresirati kot lovski pes. Ljudje poznajo Vas in Vaše ravnanje, obsojajo le Vas! A še nekaj! Vprašamo Vas, kako se predrznete dati popravek cenj. uredništvu „Štajerca“ na prejšnji dopis? Ali ni Vaše grdo početje znano po vsej in znanj fare? Ako se predrznete dati še enkrat popravek, zagotovimo vam, da objavimo pikantne afere javno s podpisi, svetu v presodke. Ali ste čitali dopis iz „Sobote ob Muti“, „Štajerca“, št. 28? V tem članku se razpravlja Vaša arogantnost z občani, nestrpnost z učiteljem i. t. d. Ali tudi to ni res? Položite roko na prsi in „mea culpa“, poboljšate se, ter ne blatite lista „Štajerca“ več po časniki. Resnica v oči bode, kaj ne? Ako pa se ne poboljšate, podali se bodedomknil. knezoškofu in razjasnili Vaše delovanje. Saj bodete znali, da so vam m. knezoškof nekoč o neki zadevi že zažugali! —

Naprednjaki iz Olimja.

or in
e 12.
tajšek,
lelama,
dom,
č mo-
pove!
naj se
če ga
ta g-
—
Marija
ridelal
omar-
nar-
i pane
imate
stem,
bovali,
li, za
da
a po-
—100
njebi-
kodo-
" za
—ha,
upate,
fanski
j krš-
Kris-
Ker
a, kar
ko pa
niste
ginje-
mesa,
v do-
žicelj,
n. Ti
več.
r oči
ovčjo
nosti,
endar
posojil-
Je ga
tenim
sicer
r tek
ku v
vla-
kruto
! Pri
radi
no je
radi
lado-
la so
ikove
niko-
zročil
noma
n iz
na-
njega
čila!
na
tacije
besil
dresi-
Vaše
Vpra-
avek
pis?
zunaj
opra-
ntne
i ste
št.
gant-
t. d.
i in
lista
bode,
e bo-
dolo-
nezo-

iz Vojnika. Od zadnje jeseni uradu-
takaj dva zdravnika, gg. dr. Franc Breschnik
dr. Branko Žižek. Prvi je postavljen od
nske strani, on ordinira v deželni hiralnici,
ima vse Nemce pod seboj. Ker je pa ta
pod tudi slovenskega jezika popolnoma
nen, bere slovenske časnike, in ima že več-
prako, toraj jako zastopen, v računih pa
pošten, kristjanski in nikakor pretiran, ter
taka, kdor ne more takoj plačati, zato si
pri Slovencih vedno več upliva in obisko-
vanja pridobi. V vsakem obziru nasproten pa je
njegov tovariš, g. dr. Branko Žižek. Po komaj
študiji in le dveletni praksi v bol-
nici je že tukaj na prvem mestu od Sloven-
vedno več upliva in obiskovanja pridobil. V
vsakem obziru nasproten pa je njegov tovariš,
dr. Branko Žižek. Po komaj dokončani štu-
diji in le dveletni praksi v bolnišnici je že tu-
kaj na prvem mestu od Slovencev nameščen in
kaj si seveda še le tukaj predobiva. Obče
zno pa je, da vsak mladi začelnik, še le
kaj nastopivši delavec, obrtnik, kupčevalec
tudi vsak učenjak se mora prve čase z
najšim plačilom zadovoljevati in še-le s časoma
dohodke doseže, — a ta mladi dr. Žižek
nastopa ravno nasprotno! Ne le v primeri
svojim tukaj bivšim mnogoletnim očetom kot
zdravnikom, ki je bil od vseh, visoko spoštovan,
ampak tudi v primeri z drugimi zdravniki on
ga obiskovanja bolnikov ter ordinacije tako
zaračuni, da se vsak prestraši, ko mu
kaj položi. V tem obziru je on veliki mojster,
njega očeta prekosi dva, tri do štirikrat in še
več! Tudi njegov tovariš, ki ima kakor že re-
mo, visoko izvrševanje za seboj, računi le ne-
več kakor poprej stari dr. Anton Žižek, in
seveda, ker je zdaj vse dražje. Ker je mladi
dr. Branko Žižek jako značnej Slovenec, je ta
njega dragoletnost menda znamenje njegove
bistvenosti in rodoljubja do svojih bratov in narodnja-
rca!

Sv. Jakob Slov. Gor. Vsled nemira, ki ga
v našem naš kaplan, smo primorani našemu
Štajercu" nekaj poročati, kaplanu v sramoto,
vratu v svarilo. Sicer ga ni veliko videti,
kajti celi Jaka tiči pod osmerovoglatem klobu-
kom, katerega mu je baje še oče kupil, ko ga
prvič pripeljal v latinsko šolo. Ali potuho pa
kaj tiste tistemu "penzioniranemu" študentu, ki
tako laže in dela sramoto svojim poštenim
bratem ter vse časti vrednim Jakobčanom O
Rabuzek za dobro stvar vneti "Kristov na-
stojnik" pa si, kakor te hvali tisto čevljarče
mariborski cunji! Kakor smo se prepričali, je
tudi ta neobdobja tako izvežban v laganju.
Najbolje bi bilo zanj, da bi šel h kaplanu hišo
metati! Vedno držita glavi vkup in tuhtata
dive dopise; ni čuda, da Rabuzove hlačke iz-
pade, kot da bi bil njegov šofstarski, lerpob".
Kaj sta vidva baje resnicoljubna, zato vama
rečemo; z resnico na dan! Kaj sta se pa
bila v "Naši Moči", da naprednih listov niti
ne pogledata? Ali zamoreš, dragi Jaka, sledeče
izpovedi: kakor hitro pride "Štajerc", bežiš
nam znani hiši kakor brez pameti in pre-
janeš ta časnik; nazaj grede pa se skrivaš po
mehkih stazah. To vse lahko dokažemo! Na-
jbolje te vprašamo: zakaj si pa od svojih višjih
ali "policeistund", da moraš biti vsak dan ob
zari v svoji sobi? Ali zato, ker si hodil na
kajšni ponedeljek k Mariji Snežni na spoved?
Pač vemo, zakaj — —! Kako pa je kaj
"izobraževalnim" društvom? Knjižničar bistro
na prazno knjižnico, pogleduje zapisnik, —
hm! izposojenih ni knjig, kje pa so za
to voljo? Kapunov Hanza jih je odnesel, ker
so bili, da bi se udje preveč "izobrazili"...
Novice pa se dišale; hodi okoli kot bahač.
Kaj pa napade po časniki učitelje, češ da
"privandranici". Prihodnjič pa več!

Farani
Velika Nedelja. Slavno uredništvo "Štajerc"!
prinesel v zadnjih številkah nekaj člankov iz
te Nedelje in od kaplana, čemur jaz nisem
v. Ti ljudje pa so vrgli krivdo na me in se
na masčevali nad memoji. Ko je namreč knez
škof v Veliki Nedelji sakrament sv. birme
šli so ti neumneži in so mi moj hram na
zani, kjer je množica mimo hodila, v celi dol-
ni blatom ometali. Posledice tega čina se še
vidijo. Prosim da se slavno uredništvo iz-

javi, je-li dobilo kedaj od mene dopis ali ne?
— V Veliki Nedelji, 29. 6. 1907. — H. Ehr-
lich, mizarski mojster. — Opomba ured-
ništva: Najprve potrdimo, da nam g. Ehrlich
doslej ni poslal niti ene vrstice ali dopisa. Kle-
rikalni nahujskani suroveži so mu torej po kri-
vici škodo delali. Sicer pa označi to klerikalno
ravnanje tudi "izobrazbo" teh po slabih farjeih
zgojenih divjakov. Seveda, črnuhi so navajeni,
grabiti po blatu! Sramota! To je menda "krš-
čanska ljubezen"...

Sv. Bolfeng pri Središču. Dragi "Štajerc"!
Ne bodeš mi za zlo vzela, da še nisem dolgo
tvoj naročnik. Ali vedi, da mi ni zaostala no-
bena številka, da bi ne bil tvojih člankov čital.
Bi sem tudi vedno tvoj zagovornik, kadar se
je po tebi udrihalo. Toraj naprej! Moram ome-
niti našega kardinala kuharico, ki tako močno
čez "Štajerca" udriha. Pred nekaj tedni je bil
farovski viničar in pogrebek malo korajžen. Po-
kopal je nekoga, dobil 4 gold. in po tem hajd
nad žganje. Nato je šel korajžen v gorice, de-
lavcem pomagati. Tam najde kardinalovo kuha-
rico, ki mu je zapovedala, naj gre domu, ker
je bil korajžen. Ker pa ni šel, nabutala ga je
pošteno s količem, da skoraj delati ni mogel.
Vidiš, dragi "Štajerc", tako hude so dan-
danes kuharice. Tiho, tiho, če ne bo več kaj
tacega... Še nekaj od naših črnih petelinov,
ki hodijo v farovski rezati in ogovarjajo nekega
fanta, ki je tvoj naročnik. Govorili so neum-
nosti, da bode moral napredni fant plačati, —
pa ne bo nič, ne bo nič, ne bodo šlati! nje-
govih krčmarjev. Glavni klerikalec naj raje na
svoje hčerke pazi, da ne bodo zaporedoma
vsako leto romale v — Rim. Tiho, tiho, če ne
bo več kaj tacega... Omenil bi tudi še dve gospodični,
ki hodijo okoli brez dela kakor grofici. Ali vini-
čarki so; opazujejo rade, kedaj bode šel mimo
kakšni fant, s katerim se rade pogovarjati...
Ali pri sv. Bolfengu ni več takih fantov, da bi
te dekli gledali... Mi ne maramo "gospodičen",
ki jim delo smrdi!

Vsi sv. Bolfenski fanti.

Št. Janž na vinski gori. Naš cekmošter I. W.
bil je na agitaciji pri Purgerju v Kožah; stra-
šansko se je širokonstil in nazadnje celo rekel,
da je "uradna oseba" Tedaj se je pa več gostov
vzdignilo in reklo: ako si "uradna" oseba, ti
moramo pa "pruštah" sklofati. In sklofali so mu
ga, tako da je komaj pete odnesel, igle in
škarje pa izgubil... Glede volitev v I. razredu
se je baje do ministerstva rekuralo. Kako radi
bi nas nekateri moške se komandirali. Zakaj se
neki tako bojijo, da pridejo drugi ljudje v ob-
činski zastop? In kaj je za galico, katero je ob-
čina prodajala? Kmetje pripovedujejo, da so do-
bili pri 1/4 kili od 15 do 20 dg. premalo. Baje
je stvar v sodnijski preiskavi in bomo potem
več poročali.

Novice.

Slovenski poslanci, — kdor ima klobuk na
glavi, naj se blagovoli odkriti! — torej: slovenski
poslanci so odkorakali iz palače državnega zbora,
šli na kolodvor in si kupili vozne listke ter od-
peljali na Štajersko, Koroško in Kranjsko...
Dobro! Možakarji so trudni in gotovo se jim bode
domača kapljica prilegla. Kadar se bodo pa
spočili od trudopolnega dela v državnem zboru,
kadar se bode njih čelo posušilo, — takrat bodo
prišli blede delavci, izmozgani kmetje in obupani
obrniki ter bodo vprašali ponižno, s klobukom
v roki: Vi, slavni ljudski zastopniki slovenskega
naroda, kaj ste nam prinesli iz Dunaja,
kaj ste uresničili od vseh svojih obljub, kaj
ste napravili? In prišli bodo eden za drugim
ter se postavili v govorniško pozituro in pričeli
pripovedovati... Orglar Grafenauer bode kmetiču
približno tako-le govoril: "Slovenci! Mi smo
Slovenci in ker smo Slovenci, zato ostanemo
tudi Slovenci! Slovenci! Dosti vam nisem mogel
prineseti, ali nekaj sem napravil in kot Slovenec
si ne pustim te zasluge vzeti! Slovenci! Jaz
orglar in katoličan Grafenauer sem vprašal mi-
nistra, kako to, da je pustil igri vojaško godbo
pri nemški slavnosti v Sp. Dravogradu. Slovenci!
Res je, da samo krompir jeste, medtem ko se
nam poslancem pečenih piščancev ne manjka,
ali soldati ne smejo igrati pri nemški veselici,
kajti tužni Korotan tega ne trpi"... Potem pa

bodeta pristopila dvojčka Ježovnik in Roblek
ter sledeče povedala: "Midva sva naprednjaka,
čprav sediva s 7 farji v enem klubu! Midva
sva liberalca, čprav sva "krščanska demokrata"!
Midva sva veliko delala, kajti vložila sva celi
koš interpelacij, ki nama jih je spisal pesnik
Spindler! Te interpelacije se sicer ne tičejo kme-
tov ali obrtnikov, ampak uradnikov in napisov
in pečatov, ali midva sva vkljub temu napred-
njaka"... Ne vemo, kaj bosta govorila Roškar,
Pišek in njegovi tovariši. Ta dva poslancata govo-
rita malo in to je pač najboljšje, kar storita;
kajti ko bi govorila, to bi bil joj... Ploj pa ne
bode prišel med volilce, kajti spremenil se je v
5 tednih temeljito in fajmoštri, kaplani, kuharice
in organisti dokazujejo vsak dan ljudstvu, da je
nekaj svetniški Ploj danes največji hudobnež...
Pač pa bode prišel med volilce naš ljubi, mili
dr. Benkovič. Povedal bode svojim volilcem to-le:
"Ko bi mene, mogočnega Benkoviča, ne bilo,
potem bi bilo hudo na svetu. Jaz sem interpeliral
zaradi prešmentanega "Štajerca", ki govori tako
brezbrižno resnico; res je sicer, da "Štajerc"
zato še ni poginil, res je, da ima vsak dan več
naročnikov, ali jaz sem mogočni Benkovič in ko
bi mene ter grofa Sternberga ne bilo, potem bi
bilo dolgočasno v zbornici, kajti midva zaba-
vava poslance"... Korošec, kaplan, prefekt,
urednik, dohtar svete šrifte in poslanec Korošec
podelil bode svoj blagoslov vsem krščansko
ponižnim ovčicam, ki bodo te govore poslušali!
— Prišel bode oktober, ti blagi poslanci bodo šli
zopet na Dunaj. Kmet pa bode gledal v prazno
skledo in na uničene vinograde in se trkal na
prsa: Mea culpa, — mea maxima culpa, —
kajti ko bi ljudstvo volilo resne poslance, prinesli
bi ti več domu nego praznih besed...

Iz Spodnje-Štajerskega.

Duhovniki ptujske dekanije, — tako poroča
mariborski "Fihpos", — so sklenili, da se bodo
držali strogo in neizprosno gesla: svoji k svo-
jim! Duhovniki se postavijo s tem na kruto sta-
lišče bojkota, ki je v Avstriji strogo pre-
povedan. Duhovniki prezirajo torej po-
stavo. To je prvo. Sicer pa laže "Fihpos"
pri tej celi zadevi strahovito. Tako piše, da
"Štajerc" napada "ves duhovski stan". To je
popolnoma izmišljeno in zlagano. Mi spoštu-
jemo in častimo duhovski stan kot takega.
Nikdar še nismo prinesli črke proti veri ali
duhovskemu stanu. Ali bičali smo in bičali bo-
demo tiste duhovnike, ki o madežu jejo z
izrabljenjem spovednice in prižnice, z lažjo, ob-
rekovanjem in grdim življenjem svoj lastni
duhovski stan. To leži v interesu poštene
duhovščine, v interesu vere in ljudstva! "Fih-
pos", tudi trdi, da je urednik nekega nemškega
lista napravil čudno opazko o našem uredniku
g. Linhartu. Nato edini odgovor: Ven z imenom,
drugače ste lažniki! Potem pa joka "Fihpos",
da so vbogi duhovniki Koroščeve vrste "brez
postavnega varstva". Vbogi Rabuza, Gomilšek,
Podgorec, Korošec, Kralj, Zadravec e compagnia
bella! Vedite to-le: dobri, poštene, po Kristovih
naukih živeči duhovnik ne potrebuje takega
"varstva", ker ga vsa fara ljubi in časti. Ali
vi zahtevate varstva za Rabuza, kadar skače
čez potoke, za vse slabo, kar delajo posamezni
slabi duhovniki. Tudi delavci, obrtniki, trgovci
in napredni kmetje bi potrebovali varstva, ker
jih klerikalno časopisje tako grdo obrekuje...
Sicer pa vemo, da je vse to pisarjenje "Fihpo-
sovo" navadni in zelo plitvi ter dolgočasni iz-
govor. Maščevati se hočejo črni gospodje
nad posameznimi trgovci in ker so klerikalni
konzumi pogoreli, zato bojkotirajo osebno. Tako
daleč seveda ne sega politična morala teh oseb,
da bi sprevideli nesramnost bojkota...
Pa še nekaj: laž je, da je sprejela dotični sklep
vsa duhovščina ptujskega dekanata. G. prošt
Fleck je povedal enemu prizadetih trgovcev
v obraz, da ne ve ničesar o temu sklepu
in ni z njim v nobeni zvezi! Le par duhov-
niških hujskačev je ravno pred 50 letnico g.
prošta spravilo to laž v svet. Sicer pa: klin
v klinom! Zavlekli ste boj na gospodarsko polje
in mi ne bomo držali hrbita, da bi vi po njem
udrihali. Padle bodo žrtve na obeh straneh! Le
to bodi pribito, da hočete z lažjo prikriti
svojo slabost in neznačajnost! Caveant consu-
les!